

U rozvodu

Ivo Jahelka

1. Přišla paní ke stání, hned se dala do lání,
že s mužem nic nesvede a že se radši rozvede,
manžel prý jen nadává, peníze jí nedává,
taktéž není k použití při intimním soužití.
2. Pak ji lítost přemohla, že slova vydat nemohla,
ještě nežli usedla, tak zahanbeně uvedla,
že nejvíc se jí dotýká, když muž prý se s ní potýká
a vulgarismem žalostným nutí ji k hrám milostným.
3. Soudce ji vzal za slova a chtěl slyšet doslova,
jaký výraz používá muž, když po ní toužívá,
paní se však styděla, když cizí lidi viděla,
tak na lístek to napsala a předsedovi podala.
4. Soudce hlavou pokýval, když na lístek se podíval,
než do spisu ho založil, též soudkyni ho předložil,
soudkyně přisedící, v pohodě si medící,
okolí nevnímala, už čtvrt hodiny dřímala.
5. Když po chvílce procitla, v trapnosti se ocitla,
oči si protírala a na tu výzvu zírala,
k tomu žertík osudu pak dovršil tu ostudu,
neb soudkyně jak ta žena též měla jméno Božena.
6. Pokuste se domyslet událostí další sled,
mezi lidma vod práva však takhle se to podává:
v šoku prej byl předseda, když skončila ta beseda
a lístek se mu vrátil zpět dopsán větou: zejtra v pět.